

Տեղեկանք
Բաղդասարյանը և Զարիկյանցն ընդդեմ Հայաստանի
գործի վերաբերյալ

ՀՀ կառավարության որոշմամբ 2005թ-ին պետության կարիքների համար վերցվել է Բուզանդի 25 հասցեում գտնվող **55.7ք.մ.** մակերեսով բնակարանը: Սեփականատերեր Ս. Բաղդասարյանին և Տ. Զարիկյանցին որպես փոխհատուցում առաջարկվել է **20,080 ԱՄՆ դոլար** (գույքի գնահատված արժեքը) և **14,734.70 ԱՄՆ դոլար**, որպես խրախուսում, եթե պայմանագիրը ստորագրվի 5 օրվա ընթացքում (ընդհանուր առմամբ **34,814.70 ԱՄՆ դոլար**):

Սեփականատերերը առաջարկը մերժում են, և կառուցապատողի բողոքի հիման վրա **10.05.2005** Կենտրոնի և Նորք-Մարաշ վարչական շրջանների ընդհանուր իրավասության առաջին ատյանի դատարանը պարտավորեցնում է նրանց կնքել պայմանագիր՝ **20,080 ԱՄՆ դոլար** գումարով:

01.12.2005 դիմումատուները հայց են ներկայացնում ՄԻԵԴ՝ ընդդեմ Հայաստանի Հանրապետության, պնդելով, որ խախտվել են Կոնվենցիայի 8-րդ հոդվածով և 1-ին Արձանագրության 1-ին հոդվածով պաշտպանված իրենց իրավունքները:

21.11.2007 գործն ուղարկվում է ՀՀ կառավարությանը:

28.08.2008 կառավարությունը դիմումատուներին առաջարկում է հաշտության համաձայնագիր կնքել և ՄԻԵԴ-ից նրանց հայցը ետ վերցնելու և նրանց արդեն իսկ վճարած **20,080 ԱՄՆ դոլար** գումարը վերադարձնելու պայմանով՝ նրանց տրամադրել իրենցից վերցված (55.7ք.մ.) բնակարանից 30 մետր հեռավորության վրա (Բուզանդ-Կողբացի խաչմերուկում) կառուցվող շենքից 140 ք.մ. մակերեսով բնակարան և 2005թ. օգոստոսից մինչև տվյալ շենքի շահագործման հանձնելը ամսական 120,000 ՀՀ դրամ՝ որպես այլ բնակարան վարձակալելու համար վարձավճար (ընդհանուր 7,200,000 ՀՀ դրամ), կամ վճարել **22,260,000 ՀՀ դրամ** և վարձավճարի գումարը:

Այս առաջարկը ևս մերժվում է և պահանջվում **130,200,000 ՀՀ դրամ** (մոտ **252,000** եվրո), գումարած **50,000** եվրո՝ որպես բարոյական վնասի փոխհատուցում: Ընդհանուր առմամբ՝ մոտ **300,000** եվրո:

ՄԻԵԴ-ը կառավարությունից պահանջում է հստակեցնել որպես փոխհատուցում առաջարկվող բնակարանի տվյալները: Հարցմանն ի պատասխան կառավարությունը տեղեկացնում է, որ որպես փոխհատուցում դիմումատուներին առաջարկվող կոնկրետ բնակարանը **117.5 ք.մ.** է, և դրա կոնկրետ հասցեն է՝ **Ամիրյան 4/6 շենք, բնակարան 31**, և ՄԻԵԴ է ուղարկում բնակարանի սեփականության վկայականը:

Հաշտության համաձայնության հասնելու անհաջող փորձերից հետո կառավարությունը 10.09.2010 հանդես է գալիս Միակողմանի հայտարարությամբ՝ ընդունելով, որ խախտվել են դիմումատուների Կոնվենցիայի 1-ին Արձանագրության 1-ին հոդվածով պաշտպանված իրավունքները և պահանջելով ՄԻԵԴ-ից դադարեցնել գործի քննությունը և առաջարկում է դիմումատուներին տրամադրել նշված բնակարանը՝ որպես փոխհատուցում նրանց կրած ամբողջ վնասի համար:

27.10.2010 ՄԻԵԴ ուղարկված նամակով դիմումատուները մերժում են կառավարության միակողմանի հայտարարությունը նշելով, որ նշված բնակարանը չի հանդիսանում արդարացի փոխհատուցում իրենց կրած վնասի համար և պահանջում են **117,500,000 ՀՀ դրամ** (մոտ **230,000** եվրո)՝ որպես նյութական վնասի փոխհատուցում և

70,000 եվրո՝ որպես բարոյական վնասի փոխհատուցում, ինչպես նաև ՄԻԵԴ-ից պահանջում են փաստաբանական ծախսերի փոխհատուցում:

15.11.2011 ՄԻԵԴ-ը, հիմք ընդունելով կառավարության միակողմանի հայտարարությունը, կայացնում է որոշում, որով դադարեցնում է գործի քննությունը և պարտավորեցնում է կառավարությանը դիմումատուներին տրամադրել նշված բնակարանը:

Կառավարությունը հայտնում է իր պատրաստակամությունը՝ տրամադրել դիմումատուներին նշված բնակարանը, և պահանջում է վերադարձնել արդեն իսկ վճարված 20,080 ԱՄՆ դոլար գումարը:

Դիմումատուները հրաժարվում են վերադարձնել **20,080 ԱՄՆ դոլար** գումարը պատճառաբանելով, որ ՄԻԵԴ որոշման մեջ դրա վերադարձի վերաբերյալ նշում չկա և պահանջում են իրենց տրամադրել բնակարանը՝ առանց նշված գումարը վերադարձնելու:

26.03.2012 դիմումատուների ներկայացուցիչ փաստաբան Ա. Գրիգորյանը նամակ է ուղարկում ՄԻԵԴ՝ պահանջելով վերսկսել գործի քննությունը, քանի որ, ըստ նրա, կառավարությունը հրաժարվում է իրենց տրամադրել նշված բնակարանը առանց իրենց կողմից **20,080 ԱՄՆ դոլար** գումարը վերադարձնելու:

10.07.2012 ՄԻԵԴ-ը որոշում է կայացնում վերսկսել գործի քննությունը: Դիմումատուներն իրենց փոխհատուցման պահանջում ՀՀ կառավարությունից պահանջում են **117,500,000 ՀՀ դրամ** (մոտ **230,000 եվրո**)՝ որպես նյութական վնասի փոխհատուցում և 70,000 եվրո՝ որպես բարոյական վնասի փոխհատուցում(ընդհանուր առմամբ մոտ 300.000 եվրո) նաև ՄԻԵԴ-ից պահանջում են փաստաբանական ծախսերի փոխհատուցում:

ՀՀ կառավարությունը ներկայացնում է իր առարկությունները և 13.11.2014 ՄԻԵԴ-ը վճիռ է կայացնում նշված գործով: Համաձայնելով կառավարության այն դիտարկման հետ, որ փոխհատուցումը պետք է հաշվարկել դիմումատուների իրականում կրած վնասը հաշվի առնելով, վճռում է, որ ՀՀ կառավարությունը դիմումատուներին պետք է վճարի **32,000 եվրո**՝ որպես նյութական վնասի փոխհատուցում և **12,000 եվրո**՝ որպես բարոյական վնասի փոխհատուցում, ընդհանուր առմամբ՝ **44,000 եվրո** գումար:

Ամփոփում- ՀՀ կառավարությունը դիմումատուներին առաջարկում է իրենցից վերցված **55.7 ք/մ մակերեսով** բնակարանի դիմաց տրամադրել **117.5 ք.մ մակերեսով** բնակարան՝ պահանջելով վերադարձնել արդեն իսկ վճարված **20.080 ԱՄՆ դոլար** գումարը: Դիմումատուները հրաժարվում են վերադարձնել **20,080 ԱՄՆ դոլար** գումարը՝ կառավարությունից պահանջելով մոտ **300.000 եվրո** գումար:

Եվրադատարանը դիմումատուների հայցը բավարարում է՝ փոխհատուցման համարժեք գումար համարելով **44.000 եվրո**ն: